

ли, като ги правяхъ подданны на Козаре-ты, които ти про-
извождахъ отъ Татаре-ты, или дору и отъ Чюхоны-ты, и
заклучявахъ всичкѣ-тѣ имъ Монархы въ Крымъ и въ ближ-
ни-ты при него околности.

Не, не! стари-ти Россіяне ако и да сѣ были подъ влі-
яніе или дору и подъ господство на чюждый народъ, то сѣ
были подъ вліяніе-то на Българе-ты, на народъ Славянский,
едноплемяненъ съ тѣхъ, могущественъ, на тоя истый, удары-
ты на кого-то испитахъ Гръци-ти, Римляне-ти, послѣ Ита-
лянци-ти, Сръби-ти, Нѣмци-ти, Франци-ти и Славяне-ти, жи-
тели на пространнѣ Германіѣ.

Не можемъ каза вѣрно, кога е умрялъ Владимиръ: едни
казватъ, че въ 928, а друзи въ 948; нѣ, както ся види, ни-
то това, нито онова е вѣрно; зачто въ 928 год. той още си
имаше работѣ съ Имперіѣ-тѣ, а въ 948 год. трѣбвало да е
прѣстарѣлъ; освяня това Гръцкы-ти писатели ничто достовѣр-
но не казватъ за това, зачто бръкатъ въ приказаніе-то си
заминѣло-то съ сегашне-то. Можемъ да положимъ, че той
ся е скончалъ не по' кжсно отъ 931 год. на Маія на 17
число.

Отъ двѣ-ты си жены той остави четыре сынове: Петра,
Іоанна, Михаила и Бояна. Колко дѣщери остави, не ся
знае.

ПЕТРЪ I.

Слѣдъ смръть-тѣ на Владимира II, казва Енгель, Българска-та
Дръжява ся нахождаше въ таково състояніе, въ
какво-то бѣше Франція слѣдъ смръть-тѣ на Лудовика XIV.

Слѣдъ смръть-тѣ на Царя, прьво-то явленіе въ Господарство-то
бяхъ раздори и смутни за наслѣдство-то на пре-